

Το '63 κυκλοφορεί σε πρώ τη έκδοση το μυθιστόρημα του Κοσμά Πολίτη «Στου Χατζηφράγκου». Είχε προηγηθεί, το '62, η δημοσίευση του σε συνέχειες στο περιοδικό «Ταχυδρόμος» του Δ.Ο.Λ. εικονογραφημένο από τον Μίνω Αργυράκη, με την συμπλήρωση των 40 ετών από την μικρασιατική καταστροφή.

Ο Γ.Π. Σαββίδης, κάνει μια πολύ ενδιαφέρουσα κουβέντα με τον συγγραφέα και του ζητά ένα σχόλιο πάνω στην πρώ τη πρόταση του βιβλίου, κάτι σαν αφιέρωση, όπου σημειώθηκε:

*«Καταφέρανε να έχω στην πατρίδα μου
Το αίσθημα του ραγιά»*

Στην παρούσα φάση δεν θα ασχοληθούμε με την απάντηση του συγγραφέα, στην κουβέντα του με τον Γ.Π.Σ. Έρχεται ο Σεπτέμβρης και τα 99 χρόνια από την καταστροφή, θα έχουμε ευκαιρίες πολλές.

Μένουμε στην φράση.

Ο Κ. Πολίτης είναι 74 ετών όταν μέσα σε έξι μνήμες γράφει αυτό το αριστούργημα και προτάσσει τούτες τις λέξεις. Ο Κοσμάς Πολίτης που γεννήθηκε Ταβελούδης και βαπτίστηκε Παρασκευάς, Πάρις για τους οικείους του, ακολούθησε τραπεζική καριέρα, αλλά κανείς δεν τον θυμάται ως chief controller ή υποδιευθυντή τραπεζής, αλλά ως Κοσμά Πολίτη δημιουργό

της Eroica του Γυρί κλπ. κλπ.

Τούτες οι λέξεις του λοιπόν, γραμμένες για διαφορετικούς λόγους, προερχόμενες άλλες ιστορικές διαδικασίες έρχονται πάλι σήμερα επίκαιρες, βαριές και στενάχωρες.

Ποια είδηση, ανάμεσα σε άλλες, τις φέρνει; έτσι απρόσκλητες και προσβλητικές.

Η TUI AG, επίσης γνωστή ως TUI Group, μια βρετανική-γερμανική πολυεθνική ταξιδιωτική και τουριστική εταιρεία με έδρα στο Αννόβερο της Γερμανίας, έστειλε ένα είδος τελεσιγράφου στην ελληνική κυβέρνηση πως αν επιμείνει στο αρχικό της σχέδιο για 36ωρη καραντίνα των τουριστών που θα υποβληθούν σε δειγματοληπτικό έλεγχο, θα ακυρώσει τις κρατήσεις.

Η είδηση αναρτήθηκε στον ιστότοπο της Bild, και εφόσον ανταποκρίνεται απολύτως και με ακρίβεια στην πραγματικότητα, κάποιος μάνατζερ της εταιρείας, κάλεσε τον Έλληνα υπουργό Τουρισμού του είπε τα δέοντα, ο υπουργός επικοινωνήσε με τον αιρετό προϊστάμενό του, διότι ασφαλώς δεν μπορούσε να πάρει το βάρος μιας τέτοιας κρίσης και ο Έλληνας αποφάσισε: Άρατε πύλας, στον αγύριστο οι καραντίνες και περίπου: «Άφετε τὰ παιδιά καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με».

Πέραν από, το ότι οι Γερμανοί ξανάρχονται, τι καταλαβαίνουμε, από αυτή την είδηση;

Ότι βρισκόμαστε σε τόσο μειονεκτική θέση, σε τέτοια ένδεια, με τόσο αδύναμη φωνή που ένας ταξιδιωτικός πράκτορας, με ένα τηλέφωνο, σε μια μέρα, αλλάζει μια απολύτως λογική, τίμια, και επιβεβλημένη βούληση της Ελληνικής κυβέρνησης.

Και εδώ ακριβώς έρχονται οι λέξεις του Πάρι:

«Καταφέρανε να έχω στην πατρίδα μου

Το αίσθημα του ραγιά»

Έτσι ακριβώς.

καλό καλοκαίρι